Rok VII Nr 20

Poznań, 15 października 1949

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-845
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 360
kwartalnie . . „ 90
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 28
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Walka o pokój

(Referat wygłoszony przez prezesa Zygmunta Gizellę na zebraniu pracowników spółdzielni emeryckich w Poznaniu w dniu 1 października 1949 r.).

Powołana do życia po drugiej wojnie światowej Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) w statucie, czyli „Karcie" Narodów Zjednoczonych wytyczyła sobie jako jeden z celów jej istnienia:

„rozwój przyjaznych stosunków między narodami, opartych na poszanowaniu zasady równouprawnienia i stanowienia narodów o sobie oraz podjęcia innych stosownych środków dla utrwalenia pokoju powszechnego".

W oparciu o to postanowienie statutu, Ogólne Zgromadzenie ONZ na sesji dnia 3 listopada 1947 r. uchwaliło jednomyślnie na wniosek Związku Radzieckiego rezolucję, która po przypomnieniu, że obowiązkiem Organizacji jest uchronić ludzkość przed dalszymi wojnami stwierdza, iż:

„Ogólne Zgromadzenie Organizacji Narodów:

1. potępia wszelkie rodzaje propagandy, bez względu na kraj jej pochodzenia, która ma na celu, bądź może spowodować jakąkolwiek groźbę dla pokoju lub akt agresji,
2. wzywa rządy wszystkich państw, należących do O. N. Z. do poczynienia wszelkich kroków dopuszczalnych w ramach ich konstytucji, aby:
   a) wszelkimi dostępnymi środkami popierały przyjazne stosunki między narodami, oparte na celach i zasadach Karty O. N. Z.,
   b) popierały wszelkie dążenia mające na celu ugruntowanie pokoju.

Rezolucja ta potępia propagandę wojenną w każdej formie.

W kilka dni po pierwszej rezolucji Ogólne Zgromadzenie ONZ uchwaliło drugą, stwierdzającą, że dla zapewnienia dobrych i przyjacielskich stosunków między narodami, należy zwalczać wszelkie ogłaszania fałszywych i stronniczych informacji mogących zakłócić pokojowe stosunki między narodami, lub narazić na niebezpieczeństwo rozpętania nowej wojny.

Jak wygląda wojna, doświadczyliśmy na własnej skórze, mogą o tym opowiedzieć żony i matki pomordowanych, ojcowie rodzin rozbitych i zmarnowanych, zapełnione cmentarze, ruiny miast i wsi, zniszczone dorobki wieków kultury i nauki, rozgrabione mienie pojedynczych rodzin.

Ostatnia wojna nauczyła nas, że walka obecna prowadzona jest nie na frontach, ale daleko na zapleczu, przez niszczenie dorobku i życia ludności cywilnej i to tej najbiedniejszej, która nie miała ani środków ani sposobności uciekania za granicę i krycia się w krajach neutralnych, do których chronili się nasi wielmoże po przygotowaniu sobie zawczasu wygodnych pomieszczeń.

Mimo wszystkich okropności, jakie wojna za sobą pociąga, szerzona — jest od pewnego czasu kampania podsycająca nienawiść między narodami, uprawiana przez systematyczne podawanie fałszywych, tendencyjnych wiadomości.

Ustawiczne publikowanie informacji o rzekomym terrorze, gwałtach, ekscesach, prześladowaniach narodowościowych, politycznych i religijnych, rzekomych przygotowaniach do wojny, zbrojeniach, naruszeniach granicy, są kampanią — przy pomocy której chce się odwrócić uwagę od terroru stosowanego na działaczach demokratycznych i od swoich przygotowań wojennych.

Jest ono nam dobrze znane z ostatniego okresu przed 1 września 1939, w którym prasa hitlerowska była pełna jaskrawo podawanych wiadomości o rzekomych gwałtach polskich, popełnianych na bezbronnych i spokojnych członkach mniejszości niemieckiej w Polsce. Tego rodzaju akcja przygotowuje naród moralnie do bezpośredniej

propagandy wojennej, wzywającej do obrony „uciemiężonych rodaków" i pomszczenia krzywd.

Inny rodzaj podniecania do wojny stanowi podawanie fałszywych wiadomości o stosunkach panujących w obcym kraju, o terrorze stosowanym przez reżim wobec własnych obywateli, o niebezpieczeństwie dla sąsiadów i świata, jakie dany ustrój polityczny przedstawia i wmawianie we wszystkich, że w interesie powszechnego pokoju należy ten reżim zlikwidować.

Skąd płynie ta propaganda wiemy wszyscy. Przesącza się ona przez kordony za pośrednictwem agentów mocarstw zachodnich, płynie z powietrza na falach eteru, na skrzydłach floty powietrznej, wzbudza niepokój spokojnej ludności.

Nie ma w Polsce rodziny, która nie ucierpiałaby przez wojnę, nie ma prawie rodziny, która nie straciła bodaj jednej z najbliższych i najdroższych osób.

Wiemy z doświadczenia jak wygląda pomoc i opieka Zachodu nad Polską, mieliśmy tego dowody w ostatniej wojnie. Podniecano nas do niej, dawano gwarancje przyjścia z pomocą, ale ani jedno przyrzeczenie nie zostało spełnione, nie dano Polsce pomocy we wrześniu 1939, nie dano jej w sierpniu i wrześniu 1944.

Anglosasi wiedzą dobrze jaką gehennę przeżył naród polski, wiedzą ilu bezbronnych Polaków wymordowali hitlerowcy w sposób zimny, bezlitosny, perfidny i niszczycielski, wiedzą o obozach koncentracyjnych: Oświęcimiu, Dachau, Treblince, Gross-Rosen, Majdanku, Rawensbrück itd. wiedzą o krematoriach, o „Dymach nad Birkenau", a mimo to nie zniszczyły dotychczas hitleryzmu w zachodniej części Niemiec, lecz naodwrót, pomagają w odradzaniu reakcyjnych Niemiec, przekształcają je w potężną bazę militarno-przemysłową, chociaż wiedzą o tym, że reakcyjne Niemcy — to groźba nowej wojny — a przede wszystkim dla Polski. Co więcej, dopuszczają do głosu rewizjonistów wschodnich granic Niemiec, nie przeszkadzają podburzającym przemówieniom antypolskim, które twierdzą, że utrzymanie granic na Odrze i Nysie stanowi prowokację narodu niemieckiego.

Mocarstwa zachodnie utworzyły pakt północno-atlantycki, którego celem jest uzbrojenie zachodniej Europy i przygotowanie nowej wojny. Obawiają się one rozrostu sił socjalizmu i demokracji ludowej, które mogłyby przesiąknąć swoimi ideami przez ich granice, otworzyć oczy ujarzmionym przez nich narodom, iż wolnością narodów nie jest kapitalizm, ale socjalizacja mas.

Zresztą kapitalistom anglosaskim przyświeca jeszcze jeden ważny cel a mianowicie wywołanie wojny w celu dostarczania wojującym za dobre pieniądze wyszłej z użytku i zbędnej im przestarzałej broni, boć przecie oni robili najlepsze interesy na wojnach, podczas gdy inne narody a szczególnie wschodnie traciły wszystkie swoje zasoby Ameryka bogaciła się niepomiernie a z nią wszystkie państwa o zasięgu systemu dolarowego, — dlatego podżegają do wojny.

Celem największych ataków anglosasów jest Związek Radziecki jako najpotężniejszą siła, która przez przeszło trzy lata dźwigała na sobie główny ciężar walki z niemcami. Armia Radziecka rozgromiła niemców w bitwie pod Moskwą, pod Leningradem, pod Stalingradem i prowadziła wspaniałą ofenzywę aż do Berlina, wyzwoliła narody Europy z pod jarzma hitlerowskiego, uwolniła świat od okupacji, od obozów i wytracenia przez krematoria, masowe mordy i wygłodzenie.

Społeczeństwa demokracji ludowej wszystkich krajów występują zdecydowanie przeciwko podżegaczom wojennym, pragną one pokoju i są gotowe walczyć o niego. We wszystkich krajach masy ludowe, masy pracujące zarobkowo przeciwstawiają się zdecydowanie podżegaczom wojennym pomimo krwawych represji i szalejącego terroru.

Naród Polski ma dość wojen, solidaryzuje się najzupełniej z Rządem naszej wskrzeszonej, odbudowującej się z gruzów Ojczyzny. Nasz Rząd pod kierownictwem Prezydenta Bolesława Bieruta kieruje wysiłkiem całego narodu w celu zapewnienia mu dobrobytu, bezpieczeństwa i trwałego pokoju. Idziemy razem z naszym sojusznikiem Związkiem Radzieckim, z wszystkimi krajami demokracji ludowej po jednej linii „walki o pokój", gdyż pokój tylko dać może sposobność do podniesienia dobrobytu mas, zapewnić odbudowę zniszczonego świata.

Stajemy do walki o pokój z imperialistami zachodnimi, którzy podsycają odwetowe i rewizjonistyczne żywioły w Niemczech i nastrajają je wrogo przeciwko Polsce Ludowej.

Przyrzekamy pracować jeszcze wydatniej i jeszcze ofiarniej dla dobrobytu mas, dla obronności Polski.

Protokół posiedzenia Komisji Likwidacyjnej

Protokół spisany w Warszawie dnia 24 września 1949 z okazji posiedzenia Komisji Likwidacyjnej Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych.

Obecni Zygmunt Gizella, W. Łuszczyński i Antoni Perkowicz.

Odczytano protokoły inwentaryzacji majątku ruchomego dokonanej w dniach 5 i 6 sierpnia 1949 w Bystrzycy Górnej i w dniach 20 i 21 sierpnia 1949 w Kamieniu Wielkim i stwierdzono, iż oprócz remontu budynków kosztem 5 milionów złotych, majątek ruchomy tj. urządzenie w Schronisku w Bystrzycy Górnej przedstawia wartość w kwocie 1.187.300 zł zaś w Kamieniu Wielkim urządzenie wraz z inwentarzami żywym i martwym w kwocie 3.316.000 zł.

Ponieważ C. R. Z. Z. mimo przyrzeczenia nie wydała dotychczas żadnych dalszych dyrektyw, ani nie utworzyła w swoim łonie zapowiedzianego Wydziału Emerytur i Rent, ob. Gizella udał się do C. R. Z. Z. w celu wybadania na miejscu, czy i jakie zarządzenia w powyższym kierunku zosta-

ły poczyniane i dowiedział się, że wskutek reorganizacji samej C. R. Z. Z. sprawa utworzenia odnośnego Wydziału nie była jeszcze rozpatrywana. Wydział socjalno-społeczny do którego należy zorganizowanie takiej jednostki przez swego kierownika radził, by Związek Zrzeszeń prowadził nadal swoje dotychczasowe prace, gdyż nie można pozostawiać w zawieszeniu tego, co dotychczas zostało zrobione a mianowicie Kas Samopomocy, Kas Pośmiertnych i zapomogowych, warsztatów pracy zbiorowych i chałupniczych bez kierownictwa, poza tym musi być stały nadzór i opieka nad Schroniskami.

Po zorganizowaniu przy C. R. Z. Z. stosownego Wydziału w którym powinni pracować emeryci obznajomieni należycie z zagadnieniami emerytalnymi i przygotowywać oraz rozpracowywać projekty dotyczące poprawy bytu emerytów, wdów i sierót, — wydane zostaną zarządzenia do Okręgowych Rad Z. Z. popierania postulatów i zapotrzebowań terenowych zrzeszeń emerytów.

Komisja Likwidacyjna, będąc aż do czasu utworzenia takiego Wydziału jedyną w Polsce reprezentacją emerytów państwowych i wojskowych, samorządowych i przedsiębiorstw państwowych, interweniowała u władz naczelnych w sprawie nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia, niesłusznego opodatkowania emeryckich spółdzielni podatkiem dochodowym oraz o przyspieszenie wypłaty podwyższonych uposażeń emerytów i wyrównanie różnicy od 1 stycznia br. Sprawy podatków załatwione będą w najbliższym czasie przychylnie. Rozpoczęta już wypłata podwyższonych zaopatrzeń emerytalnych zakończona zostanie w październiku br.

Komisja Likwidacyjna postanowiła zwrócić się do wszystkich organizacyj emeryckich w Polsce o zasilanie w dalszym ciągu Związku Zrzeszeń składkami pod dotychczasowym adresem Warszawa—Praga, ul. Grochowska 342 konto P. K. O. I - 54327.

Na tym protokół zakończono i podpisano.

(—) Gizella (—) Łuszczyński (—) Perkowicz

Odpowiedź Ministerstwa Skarbu w sprawie nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia

Ministerstwo Skarbu
Nr D. XI 16453/4/49

Warszawa, dnia 30 września 1949 r.

Podatek od wzbogacenia wojennego
z Dz. II. zwolnienie

Do Okręgowego Związku Emerytów i Emerytek
Państwowych Wdów i Sierót
w Poznaniu
ul. Młyńska 5

W związku z pismem z dnia 9 września br. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w myśl art. 14 ust. 1 pkt. 6 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego, w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 27 lipca 1949 (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333) emeryc , emerytki, wdowy i sieroty, jeżeli są dłużnikami, korzystają ze zwolnienia od podatku od wzbogacenia wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych — jako osoby pobierające wynagrodzenia (emerytury, zaopatrzenia wdowie, sieroce), do których mają zastosowanie przepisy o podatku od wynagrodzeń, a więc zarówno podlegające podatkowi od wynagrodzeń, jak i od tego podatku zwolnione.

Natomiast wspomnianym osobom, w myśl art. 14 ust. 2 dekretu, zwolnienie nie przysługuje:

1. jeśli *są* właścicielami bądź jednego lub więcej budynków mających *więcej niż 8 izb*, bądź gospodarstwa rolnego, od którego podstawa opodatkowaina *podatkiem gruntowym* w roku powstania obowiązku podatkowego od wzbogacenia wynosi równowartość ponad 50 kwintali żyta, lub
2. jeżeli *byli* podatnikami podatku dochodowego osiągającymi dochód z jakichkolwiek źródeł przychodów z *wyjątkiem* działalności i twórczości artystycznej, literackiej, naukowej i publicystycznej w roku podatkowym *poprzedzającym powstanie obowiązku* w podatku od wzbogacenia, lub
3. jeżeli *byli* podatnikami podatku obrotowego w roku poprzedzającym powstanie lub w roku powstania obowiązku w podatku od wzbogacenia.

Ministerstwo Skarbu w końcu komunikuje, że *nie może* przychylić się do prośby Związku, wyrażonej w powyższym piśmie odnośnie zwolnienia od podatku w oparciu o przepis art. 28 dekretu emerytów będących właścicielami bądź jednego, bądź też więcej budynków mających łącznie nie więcej niż 10 izb mieszkalnych, gdyż byłoby to podważeniem zasady przyjętej w art. 14 ust. 2 pkt. 1 dekretu.

(—) S. Kołakowski
Dyrektor Departamentu

Tablica Zaopatrzeń Emerytalnych Wojskowych zawod. obowiązująca od 1 stycznia 1949 roku.

Oficerowie w/g skali procentowej obow. od 18 III. 1937 art. 19. Nowe uposażenia w złotych

Stopień wojskowy	Upos. zas.	Wysł. em.	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
		% %	30	32	34	36	38	40	44	48	52	56	60	64	68
Generał Broni — Admirał	62.000	100	18.600	19.840	21.080	22.320	23.560	24.800	27.280	29.760	32.240	34.720	37 200	39.680	42.160
		50	9.300	9.920	10.540	11.160	11.780	12.400	13 640	14 880	16.120	17.360	18.600	19 840	21.080
Generał Dywizji — Viceadmirał	53.000	100	15.900	16.960	18.020	19.080	20.140	21.200	23 320	25.440	27.560	29.680	31.800	33 920	36.040
		50	7.950	8.480	9.010	9.540	10.070	10.600	11.660	12 720	13 780	14 840	15.900	16.960	18.020
Generał Brygady — Kontradmirał	44.000	100	13.200	14.080	14.960	15.840	16.720	17.600	19 360	21.120	22 880	24.640	26 400	28.160	29 920
		50	6.600	7.040	7.480	7.920	8.360	8 800	9.680	10.560	11.440	12 320	13 200	14.080	14.960
Pułkownik — Komandor	30.000	100	9.000	9.600	10.200	10.800	11.400	12.000	13 200	14.400	15.600	16.800	18.000	19.200	20.400
		50	4.500	4.800	5.100	5.400	5.700	6.000	6 600	7 200	7.800	8.400	9.000	9.600	10.200
Podpułkownik — Komandor Porucz.	23.000	100	6.900	7.360	7.820	8.280	8.740	9.200	10 120	11.040	11 960	12 880	13.800	14.720	15 640
		50	3.450	3.680	3.910	4.140	4.370	4.600	5 060	5.520	5 980	6.440	6 900	7.360	7.820
Major — Komandor Podporucznik	20.000	100	6.000	6.400	6.800	7.200	7.600	8.000	8.800	9.600	10.400	11 200	12 000	12.800	13.600
		50	3.000	3.200	3.400	3.600	3.800	4.000	4.400	4 800	5.200	5 600	6.000	6.400	6.800
Kapitan	17.000	100	5.100	5.440	5.780	6.120	6.460	6.800	7.480	8 160	8.840	9.520	10.200	10 880	11.560
„ Marynarki		50	2.550	2.720	2.890	3.060	3.230	3.400	3 740	4.080	4.420	4760	5.100	5.440	5 780
Porucznik	16.000	100	4.800	5.120	5.440	5.760	6.080	6.400	7.040	7.680	8 320	8.960	9 600	10.240	10 680
„ Marynarki		50	2.400	2.560	2.720	2.880	3.040	3.200	3.520	3.840	4 160	4.480	4 800	5.120	5.440
Podporucznik	15.000	100	4.500	4.800	5.100	5.400	5.700	6.000	6.600	7.200	7.800	8.400	9.000	9.600	10 200
„ Marynarki		50	2.250	2.400	2.550	2.700	2.850	3 000	3.300	3 600	3.900	4 200	4 500	4 800	5.100
Chorąży	14.000	100	4.200	4.480	4.760	5.040	5.320	5.600	6 160	6.720	7 280	7 840	8.400	8.960	9.520
„ Marynarki		50	2.100	2.240	2.380	2.520	2 660	2.800	3.080	3.360	3 640	3.920	4 200	4.480	4.760
Starszy Sierżant	13.000	100	3.900	4.160	4.420	4.680	4.940	5.200	5.720	6 240	6 760	7.280	7 800	8.320	8.840
„ Bosman		50	1.950	2.080	2.210	2.340	2.470	2.600	2 860	3.120	3 380	3.640	3.900	4.160	4 420
Sierżant — Bosman	12 000	100	3.600	3.840	4.080	4.320	4.560	4.800	5.280	5 760	6.240	6 720	7.200	7.680	8 160
		50	1.800	1.920	2.040	2.160	2.280	2.400	2 640	2.880	3.120	3 360	3.600	3.840	4 080
Plutonowy — Bosman Mat	11.500	100	3.450	3.680	3.910	4.140	4.370	4.600	5 060	5.520	5 980	6.440	6 900	7.360	7 820
		50	1.725	1.840	1.955	2.070	2.185	2.300	2.530	2.760	2.990	3.220	3.450	3.680	3 910
Kapral — Mat	11.000	100	3.300	3.520	3.740	3.960	4.180	4.400	4.840	5 280	5.720	6.160	6.600	7.040	7.480
		50	1.650	1.760	1.870	1.980	2.090	2.200	2.420	2 640	2.860	3.080	3.300	3 520	3.740

Stopień wojskowy	Upos. zas.	Wysł. em.	23	24	25	84	27	28	29	30
		% %	72	76	80	84	88	92	96	100
Generał Broni — Admirał	62.000	100	44 640	47 120	49.600	52 080	54.560	57.040	59 520	62.000
		50	22.320	23 560	24 800	26.040	27.280	28.520	29.760	31.000
Generał Dywizji — Viceadmirał	53.000	100	38.160	40.280	42.400	44.520	46.640	48.760	50.880	53.000
		50	19.080	20.140	21.200	22.260	23.320	24.380	25.440	26.500
Generał Brygady — Kontradmirał	44.000	100	31.680	33.440	35.200	36.960	38 720	40.480	42.240	44.000
		50	15 840	16 720	17.600	18.480	19 360	20.240	21.120	22.000
Pułkownik — Komandor	30.000	100	21.600	22 800	24.000	25.200	26.400	27.600	28.800	30.000
		50	10.800	11 400	12.000	12.600	13.200	13.800	14.400	15.000
Podpułkownik — Komandor Porucz.	23.000	100	16.560	17.480	18 400	19.320	20.240	21.160	22.080	23.000
		50	8 280	8 740	9.200	9.660	10.120	10 580	11.040	11.500
Major — Komandor Podporucznik	20.000	100	14.400	15.200	16 000	16 800	17 600	18.400	19.200	20.000
		50	7.200	7.600	8 000	8.400	8.800	9.200	9.600	10.000
Kapitan	17.000	100	12.240	12 920	13.600	14.280	14.960	15.640	16.320	17.000
„ Marynarki		50	6.120	6.460	6.800	7 140	7.480	7.820	8.160	8.500
Porucznik	16.000	100	11.520	12 160	12.800	13.440	14.080	14 720	15.360	16.000
„ Marynarki		50	5 760	6.080	6 400	6.720	7.040	7.360	7.680	8.000
Podporucznik	15.000	100	10 800	11.400	12.000	12 600	13.200	13.800	14.400	15.000
„ Marynarki		50	5.400	5 700	6.000	6.300	6.600	6.900	7.200	7,500
Chorąży	14.000	100	10.080	10.640	11.200	11.760	12.320	12.880	13.440	14.000
„ Marynarki		50	5.040	5 320	5 600	5.880	6.160	6.440	6.720	7.000
Starszy Sierżant	13.000	100	9.360	9.880	10.400	10 920	11.440	11.960	12.480	13.000
„ Bosman		50	4.680	4.940	5 200	5.460	5.720	5.980	6.240	6.500
Sierżant — Bosman	12.000	100	8.640	9 120	9.600	10.080	10.560	11.040	11.520	12.000
		50	4.320	4 560	4 800	5.040	5.280	5.520	5 760	6.000
Plutonowy — Bosman Mat	11.500	100	8.280	8 740	9 200	9.660	10 120	10.580	11.040	11.500
		50	4.140	4.370	4.600	4 830	5.060	5.290	5.520	5 750
Kapral — Mat	11.000	100	7 920	8.360	8 800	9.240	9.680	10.120	10.560	11.000
		50	3.960	4 180	4.400	4.620	4.840	5.060	5.280	5.500

UWAGA: zaopatrzenie na rok 1949 nie może przekraczać:
dla emer. wojsk. — 10.000 zł mies.
dla wdowy po wojsk. — 5.000 zł mies.

Redakcja i Administracja „Emeryta" proszą uprzejmie Zarządy Związków, zajmujących się zbiorowym zamawianiem naszego czasopisma dla swoich członków o nadesłanie spisu tych emerytów, którzy pobierają pismo przez Związek. Chodzi nam o to, że z całej Polski napływają codziennie setki listów do Redakcji i Administracji z żądaniami najrozmaitszych informacyj, pouczeń i wyjaśnień wymagających obszernych opracowań. Przekonaliśmy się, że pomiędzy żądającymi informacyj bardzo wielka ilość osób nie tylko nie prenumeruje „Emeryta", ale nie są nawet członkami jakiegokolwiek Związku Emerytów, a mimo to korzystają z naszych usług. Odpowiadamy, gdyż przypuszczamy wciąż, że dany osobnik prenumeruje zbiorowo przez jakiś Związek, tymczasem nabierają nas. Ponieważ sporządzenie listy prenumeratorów odbierających pismo przez dany Związek nie wiele zajmie czasu, prosimy uprzejmie o nadesłanie nam listy prenumeratorów.

(—) Br. Baron *(—) Gizella*

Komunikat

Warszawa, dnia 4 października 1949 r.

Państwowy Zakład Emerytalny zawiadamia, że osoby, wnoszące podania o weryfikację na podstawie § 7 ustępu 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20. 7. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 316), powinny nadsyłać na oddzielnym arkuszu według wzoru podanego poniżej dokładne dane personalne. Osoby które złożyły już podania o weryfikację powinny wyżej wymienione dane na osobnym arkuszu nadesłać w jaknajkrótszym czasie.

Treść § 7 ust. 2 „soby, wymienione w art. 18 ust. 1 (ustawy z dnia 1. 7. 1949 r. Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304), przesyłają wnioski o weryfikację do Państwowego Zakładu Emerytalnego, dołączając wszelkie posiadane dowody, dotyczące przebiegu ich służby (w oryginałach lub uwierzytelnionych odpisach), jeżeli dowody te nie zostały już przesłane do akt, znajdujących się w Państwowym Zakładzie Emerytalnym oraz powołując udowodnione okoliczności mogące posłużyć za materiał przy ocenie przez Komisję ich zachowania się podczas pełnienia służby i po przejściu w stan spoczynku".

Dane personalne

Nazwisko i imię ....

Data urodzenia ....

Imiona rodziców ....

Adres obecny ....

Adres z okresu okupacji ....

Adresy z okresu przedwojennego po rozwiązaniu stosunku służbowego ....

Data powołania do służby ....

Pełniłem służbę:

1. od dnia .... 1...... r. do dnia .... 1...... r.
   w miejscowości .... powiat ....
   na stanowisko (funkcja) ....
2. od dnia .... 1...... r. do dnia .... 1...... r.
   w miejscowości .... powiat ....
   na stanowisko (funkcja) ....
3. od dnia .... 1...... r. do dnia .... 1...... r.
   w miejscowości .... powiat ....
   na stanowisko (funkcja) ....
4. ....
5. ....

(wykazać wszystkie miejscowości od początku do końca służby).

Stwierdzam pod rygorem odpowiedzialności z art. 4 ustawy emerytalnej, iż powyższe wypełniłem według najlepszej woli i wiedzy dokładnie i wyczerpująco.

Dnia .... 19...... r.

Podpis:

Listy z Kraju

Gliwice: Idąc za przykładem poszczególnych osób, jakoteż Zrzeszeń emeryckich ofiarujących dobrowolne datki na zasilenie funduszów Okręgowego Związku Emerytów w Poznaniu, w uznaniu jego ogromnych zasług w pracy nad poprawą bytu emerytów, wdów i sierót a szczególnie jego czcigodnego Prezesa Ob. Zygmunta Gizelli, ofiarnego, długoletniego i wytrwałego orędownika spraw emeryckich, Zarząd Związku Emerytów Państwowych i Samorządowych w Gliwicach ofiaruje w dowód szczerej wdzięczności, w imieniu Kolegów i Członków zrzeszonych w naszym Kole 2.000 zł na fundusz stypendyjny imienia prezesa Gizelli i 1.000 zł na fundusz prasowy „Emeryta", które to kwoty wysyłamy równocześnie przekazem pocztowym.

Za Zarząd Związku

(—) Kleszczyński Stanisław

prezes

Związek w Poznaniu i Administracja „Emeryta" dziękują serdecznie Kołu w Gliwicach za powyższy hojny dar.

Strzelin: Założenie Koła Emerytów w Strzelinie jest na najlepszej drodze, zwłaszcza, że istnieje tu spora ilość emerytów, wystarczająca najzupełniej do utworzenia miejscowej placówki. Wszyscy rozumieją, iż organizacja jest konieczna.

Prosimy o instrukcje i wskazówki do których zastosujemy się bez zastrzeżeń.

Celem zapisywania się na członków powinni zainteresowani zgłaszać się u Ob. Franciszka Kruczkowskiego, Strzelin, ul. Wrocławska 28.

Miłosław: Związkowi Emerytów w Poznaniu należy się szczególna wdzięczność za poruszenie tematu o podatku od wzbogacenia i za interwencję w tej sprawie u czynników miarodajnych. Jestem tylko niespokojny, jak Komisje podatkowe ustosunkują się w tych wypadkach, w których współwłaścicielami domku emeryckiego są mąż i żona.

Jest rzeczą powszechnie znaną, że taki domek, pobudowany kiedyś przez emeryta na własne potrzeby, by po przejściu na emeryturę i konieczności opuszczenia mieszkania służbowego (szczególnie przez nauczycieli) mieć własny dach nad głową, stworzony został wspólną pracą i staraniem męża i żony. Czy więc zwolniona zostanie od opodatkowania tylko połowa emeryta, czy też cała nieruchomość stanowiąca własność emeryta i jego żony? A jeżeli mąż w międzyczasie zmarł lub popadłszy w ciężką chorobę przepisał i swoją połowę na żonę, by zaoszczędzić jej przykrości od dzieci wzgl. zięciów itp. czy wówczas żona ma płacić podatek od wzbogacenia? Wszak hipotekę długoterminową mogła spłacać w małych ratach półrocznych lub kwartalnych, skąd więc weźmie teraz, naraz kilkadziesiąt a nawet kilkaset tysięcy? są to wszystko dotychczas sprawy nie wyjaśnione. Prosimy o ich wyjaśnienie.

Wodzicki

Międzyrzecz: Prosimy o podanie, kiedy nastąpi zastosowanie ustawy z dnia 1 lipca br. dotyczącej nowelizacji ustawy emerytalnej i podniesienie uposażeń spoczynkowych pracowników kolejo-

wych, samorządowych i przedsiębiorstw państwowych jak monopole itp. Te kategorie emerytów czekają cierpliwie ale jak dotychczas bezskutecznie na poprawę bytu. Kiedy ona nastąpi?

Garwolin: Walne Zebranie naszego Oddziału Związku Emerytów Państwowych, odbyło się w dniu 25. 9. br. w lokalu Gimnazjum w obecności Prezydium i 25 członków.

Prezes — Zając Franciszek, złożył sprawozdanie ze Zjazdu Delegatów, w dniu 24. 7. br. w Państwowym Zakładzie Emerytalnym w Warszawie.

Sekretarz Krauze Władysław odczytał sprawozdanie z rocznej działalności naszego Oddziału z czego wynika, że Oddział w Garwolinie powstał dnia 7 września 1947 roku przy 26 członkach Obecny stan członków wynosi 59, a był już ponad 70, ubytek członków z naszego Oddziału jak należy przypuszczać — powstał z tego powodu, iż byli to emeryci, którzy bardzo często pytali, kiedy i co będą dawać, dlatego też nie czujemy się zbyt mocno pokrzywdzeni ubytkiem takiego „elementu", który należy wtedy kiedy coś dają.

Sekretarz wyjaśnił dalej, że Oddział nasz udzielił zapomogi pośmiertnej dwom członkom po 3.000 złotych każdemu oraz udzielił pożyczki jednemu z najbardziej dotkniętych nędzą, w sumie 1.500 zł. Związek zakupił jeden wagon węgla i rozprowadził go pośród członków, którzy się zapisali i gotówkę wpłacili.

W okresie sprawozdawczym odbyliśmy jedno walne zebranie i 9 zebrań Zarządu, na których omawiane były sprawy organizacyjne i zapomogowe tj. powzięte były uchwały i kierowane do naszych Władz wyższych z zapytaniami i prośbami o odpowiedź w różnych sprawach dotyczących naszego Oddziału.

Sprawozdanie kasowe, które odczytał skarbnik Bukowski Ksawery przedstawia się następująco: Przychód 49.991 zł. Rozchód 20.968 zł. Saldo 29.023 zł.

Prezes Zając Franciszek apelował do zebranych, by wszyscy emeryci mogący pracować, pomagali w odbudowie Polski Ludowej i pracowali tak jak kto umie i jak może, bo ciężar w odbudowie naszej Polski spoczywa na wszystkich Jej obywatelach, tak młodszych jak i starszych.

Uchwalono przyczynić się do Odbudowy Warszawy i przekazać na ten cel z kasy emeryckiej 1.000 złotych.

KAŻDY EMERYT POWINIEN PRENUMEROWAĆ „EMERYTA"

Odpowiedzi Redakcji

Ob. Baliszewski: To co Ob. pisze jest nietrafne i sytuacji nie poprawi. Weryfikacja lat służby zaborczej nie przeciągała się do wybuchu drugiej wojny światowej, ale trwała do końca grudnia 1923. Podania wnoszone po tym terminie nie mogły być uwzględniane. Ob. poprostu zaniedbał dopilnowania tej tak ważnej sprawy, dziś na to nie ma rady, gdyż Komisja Weryfikacyjna ustanowiona do zweryfikowania osób, którym wstrzymano emerytury nie będzie weryfikowała lat służby zaborczej.

Art. 36 ustawy emerytalnej dopuszcza bez ograniczenia w czasie przedkładanie dowodów uzasadniających wyższe zaopatrzenie, których w właściwym czasie uzyskać się nie dało, trzeba jednak uzasadnić, dlaczego dowodów tych nie przedłożono w właściwym czasie.

Protokół Walnego Zjazdu Delegatów Zrzeszeń Emerytalnych z dnia 24 lipca br. uzupełniony został wpisaniem nazwisk delegatów Triski z Kłodzka, Lipskiego z Olsztyna, Duli z Sandomierza, Geperta z Rawicza.

Ob. Szweykowski: Z listu Ob. wynika, że ma zaledwie 15 lat służby, wobec czego należałby Mu się wymiar emerytury w VII stopniu służbowym w kwocie 2.740 zł miesięcznie, ponieważ jednak najniższa emerytura wynosi 3.000 zł przeto taka kwota będzie Ob. nadal wypłacana. Orzeczenie o 94% niezdolności do pracy nie daje emerytowi żadnej korzyści, albowiem doliczenie do emerytury 10 lat służby nastąpić może tylko przy 95% niezdolności do pracy i przy orzeczeniu, iż utrata zdolności nastąpiła w przyczynowym związku ze służbą. Gdy II. Komisja Lekarska ustali powyższe okoliczności, wówczas otrzyma Ob. wymiar za 25 lat służby tj. kwotę 4.795 zł miesięcznie. O ile żona Ob. jest chora na serce i potrafi to udowodnić, wówczas otrzyma pensję wdowią pomimo nieukończonych 55 lat wieku.

O tym obecnie mówić nie pora. Obywatel powinien przeżyć jeszcze te dwa lata bodaj po to, by nie zostawić żony bez jakiegokolwiek zaopatrzenia emerytalnego.

Ob. Ristoff: Nie rozumiemy z jakiego powodu przeszeregowano Ob. z VII do XII stopnia służbowego i dlatego przyznano Ob. tylko 30% uposażenia. Nie wiedząc ile lat służby miał Ob. przechodząc na emeryturę, nie możemy nic radzić. Przypuszczamy, że Ob. nie udowodnił ani posiadania VII stopnia służbowego ani lat służby i dlatego przyznano Ob. najniższy wymiar emerytury aż do czasu przedłożenia wymaganych dowodów. Art. 36 ustawy emerytalnej nie ogranicza terminu przedłożenia potrzebnych dowodów.

Ob. Michalina Kierzyk: Jeżeli mąż Ob. zmarł obecnie, tj. po drugiej wojnie światowej, należy wnieść o weryfikację jego służby, jeżeli natomiast przed jej wybuchem potrzeba weryfikacji odpada.

Wdowa mająca jedno dziecko na utrzymaniu pobierać może emeryturę, dopóki dziecko nie ukończy 7 roku życia.

Ponieważ Ob. nie ukończyła jeszcze 55 lat, powinna najpóźniej do dnia 5 grudnia br. przedłożyć świadectwo lekarza powiatowego o chronicznej wadzie serca, inaczej straci emeryturę, aż do czasu ukończenia tego wieku.

Komunikaty

Członków Kasy Pośmiertnej — Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu zawiadamiamy, że w miesiącu wrześniu 1949 mieliśmy dwa wypadki śmierci, wskutek czego członkowie są obowiązani do zapłacenia oprócz zwykłych składek miesięcznych w wysokości po 15 zł dwóch składek wypadkowych po 20 zł. Na wypadek śmierci członka Kasy wypłacamy pośmiertne w wysokości 15.000 zł.

Równocześnie przypominamy, że zaleganie przez 3 miesiące z składkami członkowskimi lub wypadkowymi pozbawia prawa członkostwa. Członkowie winni sami w własnym interesie, bez potrzeby monitowania wyrównać zaległości bez narażenia Kasy na wydatki korespondencyjne, które uszczuplają fundusze Kasy.

Koła nasze prosimy o ściągnięcie składek od swoich członków należących do Kasy Pośmiertnej i nadesłanie na konto PKO Nr V-1294 z dopiskiem Kasa Pośmiertna.

Jerz Mieczysław, Pszczyna, ul. Mickiewicza nr 29 prosi Czytelników „Emeryta" o ile komuś znane są adresy: Jana Dula, Józefa Buchwalda, Jana Maliszewskiego i Antoniego Rękawka o podanie ich proszącemu.

Do wszystkich Kół emerytów należących do Okręgowego Związku Emerytów w Poznaniu: zwracamy się z prośbą o punktualne nadsyłanie raportów miesięcznych o ruchu członków i przekazywanie składek członkowskich do Związku Okręgowego w terminach statutem przewidzianych.

Musicie sobie uprzytomnić Szanowne Zarządy Kół, iż praca nasza w troskach i kłopotach o codzienne potrzeby nie może być bodźcem i zachętą i przyczynić się do poprawy bytu, do wyjednania i zrealizowania niezałatwionych dotychczas postulatów. Bardzo wiele Kół zalega z składkami miesięcznymi, z opłatami do Kasy pośmiertnej, nie wiele Zarządów troszczy się o jednanie prenumeratorów „Emeryta", pisma, które jest koniecznie potrzebne do utrzymania łączności między emerytami, do informowania Władz o potrzebach emerytów, wdów i sierót.

Zarządy miejscowe winny wysłać delegatów do miejskiego Urzędu Aprowizacyjnego o wydanie emerytom członkom Związku bonów mięsnych i tłuszczowych, ewentualnie interweniować w razie odmowy w właściwych starostwach wzgl. w Urzędach Wojewódzkich. Emeryci są światem pracy, chociaż w stanie spoczynku, za takich uznały ich najwyższe władze państwowe i traktują ich na równi z tym światem.

Zarządy miejskie nie mogą dopuścić do tego, by ludzie starzy, schorowani nie otrzymywali bodaj raz na tydzień porcji mięsa i tłuszczu. Tylko starajcie się a napewno otrzymacie, nie tylko bony na tłuszcz i mięso ale również na inne artykuły. Żywności w Polsce nie brak, trzeba jednak za tym pochodzić.

Prosimy o sprawozdania w powyższym względzie, gdzie i co wyjednano, w których miejscowościach wydania bonów odmówiono.

W Administracji naszej złożyli:

na Fundusz Prasowy:

P. Zieliński Stefan, Toruń — 100,— zł; p. Zarychtowa Stanisława, Mysłakowice — 140,— zł; p. Bendziński Piotr, Trąbczyn — 10,— zł; p. Gajda Franciszek, Toruń — 50,— zł; p. P. J., Poznań — 100,— zł; p. Bochniewicz Roman, Tarnobrzeg — 40,— zł; p. Kamyszek Karol, Poznań — 200,— zł; p. Ratusinski Adam, Częstochowa — 500,— zł; p. Szczygielski Kazimierz, Poznań — 100,— zł; p. Obertyński Kazimierz, Gliwice — 220,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Gliwice — 1.000,— zł.

na Fundusz Stypendialny im. Prezesa Gizelli:

P. Łoziński Seweryn, Głuchołazy — 50,— zł; p. Kotzian Bolesław, Jarosław — 100,— zł; p. Dworochowska J., Zw. Em. Państw., Milanówek — 100,— zł; p. Wasilewski F., Zw. Em. Państw., Milanówek — 40,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Kłodzko — 1.000,— zł; p. P. J., Poznań — 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Gliwice — 2.000,— zł.

na Fundusz Zapomogowy:

„Szwalnia" Spółdz. Emerytów Państwowych, Poznań — 3 843,— zł; p. P. J., Poznań — 100,— zł; p. W. W., Poznań — 300,— zł.

Fundusz na Bibliotekę:

„Szwalnia" Spółdz. Emerytów Państwowych, Poznań — 10 000,— zł; p. Pszysiuda, Piotr (Komisja 1947), Poznań — 1.503,— zł.

OD ADMINISTRACJI!

Powołując się na Komunikaty „Administracji" zawarte w Nr 5-tym z dnia 1. III. br., w Nr 8-mym z dnia 15. IV. br. i w Nr 13-tym z dnia 1. VII. br. prosimy poraz trzeci Zarządy Związków jak i poszczególnych prenumeratorów o zapłacenie zaległych dopłat do prenumeraty rocznej, która w roku 1949 wynosi 330,— zł a nie 240,— zł, gdyż zalegając z zapłatą narażacie nas Kochani Czytelnicy na poważne troski i kłopoty finansowe.

P. Nowotarska Tylicz: Przekazaną 15. IX. br. kwotę 40 zł zarachowano na poczet prenumeraty na II kwartał 1950 r. Do tutejszej Kasy Pośmiertnej nie może Pani należeć. W tej sprawie należy się zwrócić do Związku Em. P. w Nowym Sączu.

P. Szpotowicz Warszawa, p. Bochniewicz Tarnobrzeg: Prenumerata zapłacona do końca br.

P. Jarecki Bielawa p. Kozioł Skoczów: Nr 17-ty wysłano 30. VIII. br. Prosimy zwrócić uwagę na Komunikat „Od Administracji" zawarty w Nr 14-tym z dnia 15. VII. br. w sprawie reklamacji czasopisma.

P. Jaszkowski Warszawa: Prenumerata kwartalnie wynosi 90 zł a nie 80 zł. Prosimy o dopłatę przy sposobności.

P. Czopanowski Jarosław: Zalega Pan z dopłatą 30 zł za II kwartał br. przekazał Pan 60 zł zamiast 90 zł.

P. Szlendak Warszawa: Zalega Pan z dopłatą 115,— zł.

P. Tylp Warszawa: Zalega Pan z dopłatą 90 zł.

P. Poniatowski M. Warszawa: Zalega Pan z dopłatą 60 zł.

P. Dymitruk Warszawa: Zalega Pan z dopłatą 90 zł.

P. Wesołowski Drawsko Szczeć.: Zalega Pan z dopłatą 30,— zł.

TREŚĆ NUMERU:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Młyńska 5. Druk. Wydawnicza pod zarz. państw. Poznań, Strzałowa 2a — 384 — 5900 — X. 49 — K - 0680